

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Iedereen praat tegen zichzelf

Vandaag was ik aanwezig bij een seminar. Ik was aanwezig, maar mijn aanwezigheid was bijna als een niet-aanwezig zijn. Ik was geen deelnemer, ik was alleen maar een toehoorder. Wat ik daar hoorde was gewoon, maar wat ik daar zag was beslist buitengewoon.

Er was discussie over alle mogelijke kleine zaken. Ik hoorde het allemaal aan, maar wat aan het licht kwam, was iets anders. Ik zag dat de discussie het 'ik' betrof en niet de denkbeelden en kwesties. Niemand was in iets anders geïnteresseerd dan in het bewijzen van het eigen 'ik'.

De kern van alle discussie ligt in het 'ik'. Het maakt niet uit wat aan de oppervlakte het thema lijkt te zijn, indirect is het altijd het 'ik'.

Wortels zijn altijd indirect, zij zijn onzichtbaar. Wat zichtbaar is, is niet de wortel; wat zichtbaar is als bloem en blad is secundair. Als je ophoudt bij het zichtbare geeft dat geen oplossing, omdat het probleem daar zelf niet is. De oplossing is op dezelfde plaats waar het probleem is. Discussies leiden tot niets en de reden is, dat we zelfs geen enkele aandacht hebben om te zien waar de wortels zijn. Ook dit kun je zien, dat waar er discussie plaats vindt in feite niemand tot de ander spreekt, maar iedereen tot zichzelf.

Het lijkt alleen maar of er een gesprek gaande is. Maar waar het 'ik' is, daar is een muur die het moeilijk maakt de ander te bereiken. Het is onmogelijk om een dialoog te hebben, terwijl men zijn 'ik' met zich meedraagt.

De meeste mensen brengen zo hun leven door, met het praten tegen zichzelf.

Ik las over een voorval in een gekkenhuis. Twee gekken waren samen in gesprek. Hun dokter was verbaasd toen hij merkte dat zij een dialoog hadden. Terwijl de een sprak, bleef de ander stil, maar er was geen verband, geen betrekking tussen wat de twee zeiden. Hij vroeg hen: "Wanneer je alleen over je eigen zaakjes babbelt, hoe komt het dan dat de een stil blijft als de ander spreekt?" Zij zeiden: "Wij kennen de regels van het converseren: terwijl de een spreekt, is het noodzakelijk voor de ander stil te blijven – overeenkomstig de regels".

Deze bewering is heel juist en waar, niet alleen voor gekken, maar ook voor ieder ander. We houden ons aan de regels van het converseren, maar toch praat iedereen tot zichzelf.

Zonder dat we het 'ik' laten vallen, is er geen mogelijkheid om met de ander te communiceren. En het 'ik' verdwijnt alleen in *liefde*, met als gevolg dat de dialoog alleen plaats vindt in *liefde*. Behalve dat, is al het andere discussie – en discussie is waanzin, want hierin wordt alles gezegd door jezelf tegen jezelf.

Toen ik dat seminar verliet zei iemand tegen mij: "Mijnheer, U heeft niet gesproken." Ik antwoordde: "Niemand heeft hier gesproken."

Ontwaken tot je eigen waarheid

Het is rond middernacht. Na vele dagen is de lucht vandaag helder. Alles ziet er fris gewassen uit, en de halve maan zakt weg achter de westelijke horizon. Deze avond sprak ik in een gevangenis. Er waren vele gevangenen aanwezig. Wat worden ze eenvoudig, welk een zuiverheid straalt er uit hun ogen als je tot hen spreekt – dit alles komt me nu voor de geest.

Er is, zei ik, er is geen zondaar in de ogen van God, net zoals er geen duisternis is in de aanwezigheid van licht. Vandaar dat ik je niet vraag om ergens afstand van te doen. Ik vraag je niet om de drek te laten vallen, ik vraag je enkel om diamanten te

verwerven. Als je diamanten vergaart, valt de drek vanzelf weg. Degenen die jullie vragen om iets op te geven zijn dom: de wereld bestaat enkel met het doel om te verwerven. Als je een volgende sport van de ladder bereikt, valt de vorige uit zichzelf weg. Verloochening is negatief: het heeft pijn, verdriet en onderdrukking in zich. Bereiken is positief: het heeft gelukzaligheid in zich. De daad van afstand nemen lijkt de eerste stap te zijn, maar in feite komt het bereiken als eerste. Voordat de eerste trede weggevallen is, is de tweede trede reeds bereikt. Het is pas na het bereiken, na het beseffen dat het is bereikt, dat men de eerste trede achter zich laat. Vandaar dat, als je het goddelijke bereikt, dat wat dan op zonde lijkt weggaat zonder enige inspanning van jouw kant. Inderdaad is met het bereiken van dat ene alles bereikt.

Op het moment dat de waarheid tot ons komt verdwijnen alle dromen uit zichzelf. Dromen moeten niet verworpen worden, maar moeten onderkend worden. Iemand die bezig is dromen te verwerpen heeft hiermee al hun bestaan aangenomen. We geloven niet in hun werkelijkheid. Daarom kunnen wij zeggen: 'Aham Brahmasmi – Ik ben Brahman.' Voor hen die dit verkondigen, heeft duisternis hoe dan ook geen bestaan.

Vrienden, besef dit! Maak het licht wakker in jezelf en roep het uit. Ervaar het goddelijke in jezelf. Ontwaak tot je eigen waarheid, en dan zul je merken dat er nergens duisternis is. Onze eigen onbewustheid is duisternis, ons eigen ontwaken wordt het licht.

Ik zei dit tegen die gevangenen, maar toen voelde ik dat dit tot iedereen gezegd moet worden, omdat er niemand is die geen gevangene is.